

במדינה

(המשך בעמוד 22)

קודמים, היווה כבר הצריף של מדינה מיט דר רציני. לבסוף, נראה היה שנמצא פיתרון, כאשר חתם מדינה על הסכם עם חברתה, בו סוכמו תנאי פיגור.

אולם רק נראה היה. זמן קצר לאחר חתימת ההסכם, פנה הצורך הקשיש, לביהשיער, לבית-המשפט, בבקשה לרדות את צויהסינו שהוצא נגדו. טענתו: בני משפחתו סירבו לאשר את ההסכם.

בית-המשפט דחה את בקשתו — ובכך הסתיימו ההליכים המשפטיים. כל מה שיחמתר עתה — זה ביצוע הפיגור, נגדו תכוננים בני מדינה להילחם.

האם אנחנו חיים במדינת-ישראל, או במדינת פילץ? קוצף מדינה על אריה פילץ, הקבלן העומד בראש דיונגוף-סנטר, סירב. כיצד נראים הדברים מהצד הישני של המטבע, הסביר השבוע עורך-הדין אוריאל גורני, המייצג את דיונגוף-סנטר:

"שלוש מדינה חתם בתאריך 27.3.73, בית-המשפט, על הסכם עם חברת דיונגוף-סנטר. לפי הסכם זה, הוא היה צריך לעזוב את הצריף שלו ב-10 לחודש מאי. תמורת זה, נמסרה לעורך-הדין שלו ערבות בנקאית על סך 100 אלף ל"י, ללא תנאי.

נוסף לזה, צויין בהסכם שמשפחת מדרינה חקבל אלף ל"י לחודש עבור הוצאות שכר-דירה עד לקניית בית חדש.

כן, סוכם ששמאי סירב לפנות את הצריף של מר מדינה, יחליטו במשותף על גודל הפיצוי הסופי תמורת הצריף שלו.

"שלוש מדינה סירב לפנות את הצריף כפי שהתחייב — ובוזו הפסיד את הסכום של 1000 ל"י לחודש עד קניית הדירה החדשה. נוסף לכך ברצוני לציין כי בית המשפט העליון דחה את בקשתו של מדינה להגשת ערעור, בעניין צויהסינו הקיים כבר מסוף שנת 1971.

הגענו להסכם עם כל הידירים של הי שכונה, פרט למר מדינה, אשר נכנס בזמנו לצריף ללא כל זכות. מה שהוא עושה כיום, זה רק נגדו ונגד משפחתו."

מישטרה

המישור נגד היצאניות

"מישור הגבוה מתייחסים אינו נאירו אנחנו ערכיות בעזה,"

מתוונות פרוצות תלאביבות

נסעתי במונית בדיונגוף, לכיוון הכיכר. עוד לא היה 11 בערב.

עלידי הכיכר עמד גיס של מישור הגבול. החיילים הסתכלו לחוף הטקסי. אני יושבתי לבדי, מאחורנית. אחד מהם אמר לנהג לעצור, והם אמרו לי לרדת.

שושי (17) פרוצה תלאביבית בעלת ותק של שנתיים, עדיין נרגזת מהתקריית, שאירעה לפני שבוע: "לא הסכמתי. אף אחד לא יכול להגיד שלנסוע בטקסי זה שוטטות. אבל הם רק חיכו לכן שאמרחי, לא". הם פתחו את הדלת, וגררו אותי החוצה.

עושים צחוק. איך שהורידו אותי מהמונית, התחילו לדחוף ולסחוב אותי. ולצעוק שהתנגדי להוראות שוטרים כי עת מילוי תפקידם. בדחיפות הם העלו אותי לגינדה, למרות שאמרחי שאני מורכנה לעלות לבד.

הם החזיקו אותי בניידת, ולא זזו. מסביב התאספו כל הדיונגופים, הסתכלו איך עושים ממני צחוק. השוטרים האשימו אותי שאני עובדת בתוך הטקסי.

"אמרחי להם שאם הם רוצים לעצור אותי, שיקחו אותי לתחנה. אבל הם נשאר בכוך, ונהנו מההצגה שהם עשו לקהל. אחרי 10 דקות, שחררו אותי.

"בדרך כלל לוקחים אותנו קודם למשטרה, ורק אחר כך משחררים אותנו. עד שבאו אנשי מישור-הגבול לתלאביב, לא היו דברים כאלה. שוטרי היה עוצר אותך רק אם באמת היה צריך לעצור אותך.

כשראה שאת עובדת ברחוב, אבל לא סתם ככה. אבל מאז שבאו החיילים, הם עושים מאיתנו צחוק. נהנים להציק לנו, ושולחים ידיים לכל מקום. הם מתייחסים אלינו כאילו היינו ערבים בעזה. הם גם מכים לפעמים. מכים וצוחקים."

הסכם ג'נטלמני. יותר ויותר, החלו נשמעות לאחרונה תלונות דומות מפי יצאניות תלאביביות. לדבריהן, נמשך יחס ההתעללות בהן, מצד שוטרי מישור הגבול — שרבים מהם דרוזים — לא מהיום.

למה אם כן החלו מתלוננות רק עתה? אנחנו רגילות לסבול. הסבירה שוש.

(המשך בעמוד 28)

דליה לביא הגיעה לארץ כדי

לערוך חתונה יהודית - אבל הרבנים

מערימים קשיים בדרכה אל האושר

הם הכירו זה את זה במסיבה לנדר דונית, ומהרגע הראשון נראה היה כאילו הגורל הועיד אותם זו לזה. זה אירע לפני שנה. פיטר ריטמסטר, 33, בנאי יאכטות ונהג סירות-מירוץ הנורטל חלק בכל מירוצי הסירות הנודעים, שהה אז בלונדון לרגל עסקי הפינאנסים שהוא מנהל שם. אבל בין מירוצי הסירות לענייני הכספים שלו היה פיטר מר כר גם בחוגי המסיבות העליונות, בעיקר בזכות ידידותו לכוכב הקולנוע האמריקני ג'ורג' המילטון ובזכות העובדה שישמו הונצח כבר על מפות העולם בשל תקרית ספורטאית מביכה למדי.

באחד ממירוצי הסירות שנערכו סביב חופי איי באהמה, עלתה סירת המירוץ שלו על שרטון. אחרי שחילצו אותו הוגצו השירותים בשם "כף ריטמסטר".

אבל דליה לביא לא ידעה זאת כאשר פגשה אותו באותה מסיבה לונדונית. היא היתה אז בשיא הצלחתה כזמרת להיטים בגרמניה ואחרי פרידה מהרומן האחרון שלה — קולין ברן. על כוסיות ויסקי החלו דליה ופיטר לתהות זה אחר קנקנו של זה. דליה שטחה בפני הרווק גבהי הקומה את השקפת העולם שלה. היא סיפרה לו, שהשקפתה על החיים מתחמקת בשיר אחד — שירו של רודיארד קיפלינג אס. פיטר שמע את דבריה של דליה ובמקום תשובה לקח אותה לדיי רתו הלונדוני. שם, מעל המיטה, בתוך מסגרת גדולה היה מוצג השיר אס.

דליה לביא, שמאו ומתמיד היתה ידועה באמונתה באמונות תפלות, ראתה בר מקריות זאת את אות הגורל. מיהרה להכיר את פיטר לבנה ראובן ולאמה, ופיטר ריטמסטר, הרווק חסר הדאגות, לא ידע אפילו לאיזה צרה הוא נקלע.

הבעייה הראשונה בדרכם של דליה ופיטר אל האושר היתה ראוי

כדי לנסות איך יעבוד המשולש הזה, עם העריץ הקטן שאינו יודע משמעת מה היא, החליטו פיטר ודליה, לבלות ירח דבש-של-לפני הנשואין. הם יכלו לעשות זאת בבית בן 14 החדרים שרכש פיטר לאחרונה בפלורידה, הנמצא בלב מטע דקלים מאחורי שורת בתי-המלון המפורסם של מיאמי ביץ'. אבל חום הקיץ, המגיע במקום זה ל-40 מעלות הבריחה אותם משם. הם יצאו לקיי ביסקיין — אי קטן מדרום למיאמי — שם שכרו בית משפחתי בשכר של 5000 ל"י לחודש, בדיוק מול הבית שם נוהג הנשיא ניקסון להינפש כשהוא בורח מושינגטון.

שם הם החליטו להינשא בישראל, בי מושבה שביציון שליד נהריה, שם גולי דה דליה ושם שוכן בית אמה מול חוף הים. לצורך זה אף היה פיטר מוכן להטיס את כל בני משפחתו לארץ.

אבל למחרת בואם של דליה ופיטר לארץ החלו הבעיות. היה זה אחרי שבני הנוג ניגשו ללישכת הרבנות בנהריה.

דליה טענה שהיא גרושה. אלא שכאן התעוררו הבעיות. לבעלה הראשון, ז'ק

דליה לביא, בנה בן ה-7, בנה של דליה מנשואיה הי שניים לבמאי-שחקן האירי ג'ון סוליבן, נשואים שהותירו אותה בשנת 1968 כפי שטת-רגל כמעט וכשחקנית נשכחת.

ראובן בעל השיער הבלונדי הוא עריץ בית קטן וחמוד. שמונה שנים מחפשת דליה עבורו אב ותרני ובעל מזג נוח. "ראובן עומד אצלי מעל הכל", אומרת דליה. וזאת היתה הבעייה הראשונה של פיטר. הוא היה צריך להסתגל להיות מספר 2 ליד דליה, אחרי בנה.

ירח דבש לפני הנשואין

כדי לנסות איך יעבוד המשולש הזה, עם העריץ הקטן שאינו יודע משמעת מה היא, החליטו פיטר ודליה, לבלות ירח דבש-של-לפני הנשואין. הם יכלו לעשות זאת בבית בן 14 החדרים שרכש פיטר לאחרונה בפלורידה, הנמצא בלב מטע דקלים מאחורי שורת בתי-המלון המפורסם של מיאמי ביץ'. אבל חום הקיץ, המגיע במקום זה ל-40 מעלות הבריחה אותם משם. הם יצאו לקיי ביסקיין — אי קטן מדרום למיאמי — שם שכרו בית משפחתי בשכר של 5000 ל"י לחודש, בדיוק מול הבית שם נוהג הנשיא ניקסון להינפש כשהוא בורח מושינגטון.

שם הם החליטו להינשא בישראל, בי מושבה שביציון שליד נהריה, שם גולי דה דליה ושם שוכן בית אמה מול חוף הים. לצורך זה אף היה פיטר מוכן להטיס את כל בני משפחתו לארץ.

אבל למחרת בואם של דליה ופיטר לארץ החלו הבעיות. היה זה אחרי שבני הנוג ניגשו ללישכת הרבנות בנהריה.

דליה טענה שהיא גרושה. אלא שכאן התעוררו הבעיות. לבעלה הראשון, ז'ק

החתן המיועד

דליה לביא וחתנה המיועד פיטר ריטמסטר, חבוקים. הם הכירו זה את זה לפני שנה. אילו נישאו בארצות-הברית היו נשואיהם נעדרים ללא בעיות. אבל דליה התעקשה להינשא בישראל, והרבנים הכינו לה טיוט.

דליה ורובנים

ז'ור, צעיר יהודי צרפתי שעסק במסחר, גישאה דליה לפני 13 שנים, כשהיתה בת 17 בלבד. היא התגרשה ממנו אחרי שני תיים בטקסי יהודי ואורחי. אולם לבעלה השני, ג'ון סוליבן, שהיה נוצרי, היתה נשואה בטקס אורחי בלבד. הרבנים בני הריה רצו הוכחות שדליה אכן גרושה לפי ההלכה היהודית.

אלא שזה לא הסוף. אם דליה גרושה היא אסורה בנשואין לכהן. לשם כך צריך להמציא הוכחה שפיטר ריטמסטר אינו כהן. פיטר הרחוק מהילכות חדת היהודית, אינו מבין את ההבדל בין כהן לכוהן, הוסבר לו. שלפני שיותר לו לשאת את דליה הוא יצטרך להוכיח לרבנים ש הוא יהודי, שהוא רווק ושאינו כהן.

נוכח דרישות אלה של רבני נהריה, פנו דליה ופיטר בבקשה לבית-הדין הרבני בחיפה לקבל היתר נשואים. על סמך עדויותיהם של קרובי משפחתם שהם כשרים להינשא זה לזה. הרבנים החיפאים האמינו לדברי העדים, אישרו בישיבה קצרה שנערכה השבוע כי דליה גרושה כהלכה וכי פיטר הוא יהודי כהלכה, התיירו להם להינשא עוד באותו יום בטקס נשואין שנערך בבית-חווה שבביציון.

עכשיו חולמת דליה על הופעה במחזמר, בו תוכל להפגין את כשרונותיה המשחק, השירה והריקוד שלה. "למדתי", היא אומרת, "שבעל אינו תחליף לקאריירה. עכשיו אני רק רוצה להתחיל את חיי ברצינות!"

וכדי שהכל ידעו על כוונותיה הרציניות, הכריזה דליה על הקמת "קרן דליה לביא בישראל". מה יעשו בכספי הקרן? "בעזרתה יתמכו בבת-יחולים, מוסדות סעד וקבוצים."

העריץ הקטן ראובן, בנה בן ה-7 של דליה לביא מנשואיה השניים לשחקן ג'ון סוליבן, משתעשע בחברת אמו ופיטר ריטמסטר בחוף הים. דליה בת 30 ומכריזה: "רק עכשיו אני מתכוננת להתחיל לחיות ברצינות!"